

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne **JUDr.M.M.**, bytom v Ž., zastúpenej JUDr. J. C., advokátkou v Ž., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej o poistnom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. apríla 2009, č.k. 21Sn/11/2008-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 14. apríla 2009, č.k. 21Sn/11/2008-40, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 14. apríla 2009, č.k. 21Sn/11/2008-40, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 23. júla 2008 číslo 322-3040-GC-04/2008, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočky v Žiline zo 16. apríla 2008 číslo 701-8737/2008 o tom, že žalobkyni 29. februára 2008 nezaniklo povinné poistenie ako samostatne zárobkovo činnej osobne (ďalej len „SZČO) aj keď sa ako advokátka stala spoločníčkou a zároveň konateľkou v spoločnosti s ručením obmedzeným (ďalej len „spol. s r.o.“), ktorej predmetom činnosti je výkon

advokácie. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Právny názor žalovanej, podľa ktorého advokát, ktorý vykonáva svoju činnosť ako konateľ spol. s r.o. podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), je potrebné pre účely zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), považovať za SZČO. Uviedol tiež, že žalobkyňa nespĺnila ani podmienky uvedené v § 21 zákona o sociálnom poistení, obsahujúce ustanovenia o zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia SZČO. Podľa názoru krajského súdu žalovaná nepochybila, keď považovala za správne a zákonné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o tom, že žalobkyni ako SZČO, nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie a preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobe vyhovel tak, že napadnuté rozhodnutie žalovanej zruší. Namietala, že krajský súd nesprávne právne posúdil zánik poistenia SZČO, keď neakceptoval jej odhlášku z povinného nemocenského a dôchodkového poistenia z dôvodu ukončenia samostatnej zárobkovej činnosti k 29. februáru 2008. Advokát, ako konateľ spol. s r.o., poskytujúcej advokátske služby, zapísanej v zozname vedenom Slovenskou advokátskou komorou, nie je podľa § 15 zákona o advokácii oprávnený poskytovať právne služby samostatne, nositeľom tohto oprávnenia je v prípade spol. s r.o., Táto spoločnosť ako právnická osoba s vlastnou právnou subjektivitou a nie jej konateľ, ktorý podľa jej názoru nie je viac nositeľom oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb a nedisponuje už oprávnením na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení.

Žalovaná navrhla preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na znenie § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení, v ktorom sa nerozlišuje medzi činnosťou advokáta, vykonávajúceho svoje povolanie samostatne a činnosťou advokáta, ktorý vykonáva svoje povolanie ako konateľ spol. s r.o. Z uvedeného dôvodu treba aj takéhoto advokáta považovať za SZČO a tiež zdôraznila, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok pre zánik povinného sociálneho poistenia v súlade s § 21 o sociálnom poistení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Správne orgány ako aj krajský súd podrobne odôvodnili, prečo žalobkyni, ktorá sa stala 29. februára 2008 spoločníčkou a zároveň konateľkou v spol. s r.o. poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 zákona o advokácii nezaniklo povinné sociálne poistenie ako SZČO podľa § 21 o sociálnom poistení.

Odvolací súd sa s týmito dôvodmi stotožnil a na zdôraznenie ich správnosti podľa § 219 ods. 2 OSP dopĺňa, že § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení, vymedzuje pojem SZČO. Upravuje aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu existencia oprávnenie advokáta na vykonávanie advokátskej činnosti, podmienená jeho zápisom v zozname advokátov, vedenom Slovenskou advokátskou komorou až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu má za následok, že musí byť považovaný sa SZČO pre potreby zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b) a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b) a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 zákona o sociálnom poistení.

Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava, obsiahnutá v § 12 zákona o advokácii, ktorý upravuje formu, ktorou môže advokát vykonávať advokáciu, lebo základným predpokladom pre výkon advokácie je vykonávanie takejto činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Na výkon advokátskej činnosti je teda oprávnený len advokát, ktorý je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora. A práve vymedzenie SZČO podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať túto činnosť.

Navyše § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. a účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb jednotlivých

spoločníkov a konateľov, ktorými môžu byť len advokáti, a ktorých účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami žalobkyne.

Skutočnosti, ktorými žalobkyňa v odvolaní spochybňuje rozsudok krajského súdu v odvolacom konaní neboli zistené. V zásade boli zhodné s námietkami, ktoré žalobkyňa uplatňovala už v konaní na súde prvého stupňa a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobkyne nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobkyňa v konaní nebola úspešná a žalovaná nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová